KADINLIK VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK
WOMANHOOD AND SUSTAINABILITY

Gözde İlkin'in "Direniş Kumaşları" Atölyesi
Gözde İlkin's "Fabrics of Resistance" Workshop
ورشة كوزدا إلكين " ورشة الأقمشة المقاومة "

Farklı coğrafyalardan topladığım gelenek kültür ve köklere ait bilgiyi nesilden nesile aktaran ikinci el kumaşlarla çalışıyorum. Bir süredir direniş kumaşları olarak adlandırabileceğimiz kadınlar tarafından işlenen ve yaşam alanlarını kaplayan kumaşlar ve hikayelerini takip ediyorum.

2021 yılında bir proje vesilesiyle araştırmaya başladığım, direniş kumaşları olarak adlandırabileceğimiz, farklı coğrafyalardan kumaşların izini sürmeye başladım. Duvar Koruyucu olarak adlandırılan evlerde, mutfaklarda duvar yüzeylerini istenmeyen kir, is ve yağdan korumak için asılan kadınlar tarafından işlenen bu kumaşlardan esinlenerek bir seri iş ürettim. Bir dönemin farklı ideolojik görüşlerine ve iki savaş arasına sıkışmış olan duvar muhafızları, ev içindeki cinsiyet rollerini hatırlatan, toplumsal öğütlerin yazılı ve resimli bir tarihini sunar. Aynı zamanda kadının istek ve arzularını işlediği duvar koruyucular, anne, kız ve büyükanne arasında da aktarılan ortak dili ve hafızayı oluşturur.

Kadınlık ve Sürdürülebilirlik projesinin daveti ve SGDD-ASAM'ın aracılığı ile Türkiye'den ve farklı coğrafyalardan kadınlarla buluştuğumuz bir atölye çalışması gerçekleştirdik.

Kadın oluşun kendini ve temas ettiği her şeyi farklı form ve fikirlerde doğurabilme gücü var. Çevresindeki kaynaklara ve doğaya temas ederek kolektif bir bilinçle dönüştürme gücüne sahibiz. Bu anlamda kadınlık ve sürdürülebilirliği eş anlamda kavramlar olarak tanımlayabilirim.

Atölye çalışmasında; Bugünün ihtiyaç ve özlemlerine birlikte baktığımız farklı coğrafya ve kültürlerden hikayeleri fotoğrafları ve motifleri paylaştık. İşlendiği dönemin kaydını tutan, duvar koruyucu kumaşların formundan ilham alarak, katılımcı kadınların yaşamsal güçlerini, niyetlerini ve hislerini işledikleri, bu dönemin hafızasını tutan duvar koruyucular ürettik. Kişisel niyet cümlelerini ve görüntüleri

I work with second hand textiles and fabric I collect from various parts of the world -materials of different cultures, from different roots that pass knowledge from one generation to the other. I have been searching high and low to find such fabric that we can call "Fabrics of Resistance" for a while now as well as the stories behind them, which have been worked and produced by women and which have surrounded? their living environment.

I feel thankful for this project which pushed me to investigate, delve deeper into and track down this concept: 'Fabrics of Resistance' back in 2021. These were pieces of textiles and fabric -also called Wall Guards- used to hang on kitchen walls at homes to protect those walls from soot or oil and other kinds of dirt that inspired me in this series. Smashed between opposing ideologies of an era and in between two wars, these Wall Guards, are also reminiscent of the gender roles inside the home, where social lessons are portrayed -history told in pictures, in a way. Also, women have used these Wall Guards as a medium to home their wishes and yearnings, which served as a common language between grandmothers, mothers and daughters.

Thanks to the invitation by the Project 'Womanhood and Sustainability' and through ASAM, we have had the chance to participate in this workshop with many women from Turkey and elsewhere.

Being a woman -womanhood- has the power to reproduce itself as well as anything that comes in contact with it. Womanhood taps into its ambient resources and taps into nature, creating our collective transformative powers. From this viewpoint, I think that we can define womanhood and sustainability as synonymous concepts.

In the workshop; We shared stories, photographs and motifs from around the world and different cultures with which we share our needs and longings. Inspired by the form of protective fabrics

اعمل بأقمشة مستعمله تنقل معرفة التقاليد والثقافة والجذور التي جمعتها من مناطق جغرافية مختلفة من جيل الى جيل،وكنت أتابع لفترة من الوقت الأقمشة التي يمكن أن نطلق عليها الأقمشة المقاومة والتي تم العمل بها من قبل النساء التي تعبر بها عن معيشتهم وقصصهم .

بدأت في تتبع آثار الأقمشة من مناطق جغرافية مختلفة ، والتي بدأت في البحث عنها في عام 2021 بواسطة مشروع يمكن أن نطلق عليه اسم اقمشه المقاومة، لقد أنتجت سلسلة من الأعمال المستوحاة من هذه الأقمشة ، و التي تعلقها النساء لحماية أسطح الجدران من الأوساخ والسخام والزيوت غير المرغوب فيها في المنازل والمطابخ ، تسمى " واقي للجدار" , يقدم حراس الجدار ، العالقون بين وجهات نظر أيديولوجية مختلفة لفترة ما بين حربين ،تاريخا مكتوبا ومصورا للنصائح الاجتماعية التي تذكر بأدوار الجنسين في المنزل.في الوقت نفسه تشكل واقيات الجدران التي يتم من خلالها معالجة حاجات المرأة ورغباتها ،اللغة والذاكرة المشتركة التي تنتقل ايضا بين الام والابنة والجده.

عقدنا ورشة عمل حيث التقينا بنساء من تركيا ومناطق جغرافية مختلفة من خلال دعوة مشروع استدامة المرأة عن طريق جمعية التضامن مع طالبي اللجوء والمهاجرين

كوننا نساء يعني أنه لدينا القدرة على خلق الأفكار وكل شيء نتعامل معه بأشكال وأفكار مختلفة، ولدينا القدرة على التحول بوعي جماعي من خلال الاتصال بالموارد والطبيعة من حولنا. بهذا السياق يمكن أن أعرف الأنوثة والاستدامة كمفاهيم مترادفة

،في ورشة العمل

شاركنا القصص والصور والزخارف من مناطق جغرافية وثقافات مختلفة والتي ننظر فيها معًا إلى احتياجات وتطلعات اليوم. مستوحاة من شكل الأقمشة الواقية للجدار ، قمنا بإنتاج واقيات حائط تحافظ على ذاكرة هذه الفترة ، حيث يتم تسجيل القوى الحيوية والنوايا والمشاعر لدى النساء المشاركات. احتفظنا بذاكرة وأرشيف هذا الوقت من خلال تطريز

kumaşlara işleyerek, bu zamanın hafızasını, arşivini tuttuk. Yaşamsal hikayelerimize ve ihtiyaçlarımıza birlikte bakmak, ve üretmek hepimiz için şifalandıran bir ritüele dönüştü.

Annem Beni Karanlıktan Aydınlığa Taşıdı, Şimdi Dünyanın Bize Bakış Açısının Değişmesini İstiyorum gibi cümleler içeren farklı kültür ve köklerden gelen hikayelerin katılımcılar tarafından işlendiği 11 adet duvar muhafızı, Kadınlık ve Sürdürülebilirlik sergisi kapsamında görülebilecek. Seriye, katılımcıların hikayelerini içeren üç dilde okunabilecek bir kitapçık eşlik edecek.

"Kadınlık ve Sürdürülebilirlik" projesine vesile olan İsviçre Büyükelçiliği'ne, Kültürel İşler Müsteşarı Ariane Tinner'a, Carole Kambli ve Burçak Yakıcı'ya, İsviçre Büyükelçiliği kültürel işler sorumlusu Arzu Özmen Öztaş'a; workshop çalışmasına aracılık eden SGDD-ASAM'a ve SGDD-ASAM Ankara Toplum Merkezi ekibinden Hamide Kayadelen, Suzan Öztürk, Serhat Bağlar, İptisem Delihasan, Gizem Barutçu, Nassar Elyas'a, Ka Atölye'ye ve katkılarından dolayı Ankara Büyükşehir Belediyesi Şafaktepe Hanımlar Lokali'ne Kadriye Arısoy'a teşekkür ediyorum.

Kendi elleriyle hikayelerini işleyen, iç dünyalarını ve göç öykülerini paylaşan Suriye, Irak, Filistin ve Türkiye'den katılımcılara çok teşekkürler.

Gözde İlkin

that are recorders of their times, we produced Wall Guards on which participating women have portrayed their power of life, their will and feelings. We have woven personal intentions into those fabrics and turned them into a visual archive of our time. A collective look upon our needs and our stories and collective production has evolved into a healing ritual for all.

A total of 11 Fabrics of Resistance inscribed with many tales from many cultures including such utterances as "My mother is the one who pulled me out of the darkness and led me into the light and Now I Want the World to Change its Perspective on Us" will be on display at the Womanhood and Sustainability Exhibition. The series will be accompanied by a booklet covering each participant's story in three languages.

Special Thanks to the Swiss Embassy Ankara, Cultural Affairs Counsellor at Swiss Embassy Arianne Tinner, Cultural Affairs Officer Arzu Özmen Öztaş, curators Carole Kambli and Burçak Yakıcı for their initiation of the project on "Womanhood and Sustainability"; and for their coordination in arranging the workshop SGDD-ASAM and Social Cohesion Officer Hamide Kayadelen and coordinator Serhat Bağlar, Suzan Öztürk, İptisem Delihasan, Gizem Barutçu, Nassar Elyas from SGDD-ASAM Ankara Toplum Merkezi and to Ka Atölye for their support to the workshop and to Kadire Arısoy from Ankara Metropolitan Municipality Şafaktepe Hanımlar Lokali.

I would like to express my special thanks to women participants from Turkey, Syria, Iraq and Palestine who shared their stories on migration, expressed their inner worlds and who sewed their stories into fabrics.

Gözde İlkin

عبارات النوايا الشخصية والصور على الأقمشة. أصبح النظر إلى قصصنا واحتياجاتنا الحيوية وإنتاجها معًا بمثابة طقوس علاجية لنا جميعًا.

لوحة قماشية للحائط ، حيث يمكن 11 رؤية قصص من ثقافات وجذور مختلفة ، تحمل قصص و عبارات مثل أمي حملتني من الظلام إلى النور ، والآن أريد تغيير منظور العالم علينا ، كجزء من معرض استدامة المرأة . سيصاحب السلسلة كتيب بثلاث لغات يحتوي على قصص المشاركين.

كوزدا إلكين

تركيا

SGDD-ASAM’daki Atölye Katılımcılarının Çalışmaları

Participant Works From Workshop in SGDD-ASAM

أعمال المشاركين في ورشة عمل جمعية التضامن مع طالبي اللجوء والمهاجرين

Esra S. اسراء. س
Iraq Irak العراق

—

Annem beni karanlıklan aydınlığa taşıdı.
My mom took me from dark to light.
حملتني أمي من الظلام إلى النور

Bohça kumaşı üzerine nakış işleme
Embroidery on bundle fabric
التطريز على قماش الحزمة

63 x 80 cm, 2022

Sorun şu ki, dünyadaki tüm kağıtlar, tüm kitap sayfaları da olsa benim hikayemi yazmaya yetmez. Ama ben Rabbimden sonra sahip olduğum en güzel şeyle yetineceğim. O da benim annem. O benim doğumumdan bugünüme kadar olan hayatımın hikayesi. O benim gücüm, desteğim ve her adımda ve yaşam mücadelemde yanımda ve hayatımın tüm merhalelerinde bana daima yardımcı oldu. Ve şimdi ben de onun gibiyim; ona benzedim, hareketlerim onun gibi hatta sırtımdaki ağrılar bile. Yemek yerken, hatta diğer tüm davranışlarımda.

Yaşadığım hayatın bir aşamasında ANNEM beni karanlıktan aydınlığa taşıdı Hikayem ve özürlerim annemedir; ona yaşattığım zorluklar, duyduğum pişmanlıklar...

Anladım ki hayatımın yegane dayanağı annemmiş. Bu yüzden ona gitmek, kavuşmak ve sarılmak istiyorum. Yıllardır Türkiye'den geçerek gidiyorum annemi, ailemi görmeye. Bu sefer eşimin çok sevdiği ve Irak'tan getirdiği saksı çiçeğinin fotoğrafını ekliyorum/ bir şakayık fotoğrafı da ekliyorum mektubuma.

You see, the problem is, even if I had all the book pages in the whole wide world, I would not have enough to write my story. But I shall content myself with the best thing I have, besides the Almighty. ...and that is my mother. For she is the story of my life so far from the day I was born. For she is my strength, whom I rely on: she has stood with me through all of my life's struggles at every step of the way. ...and now, I am just like her. I have become her. I move about like her. Even the aches on my back -they are just like hers. I am like my mother...when I eat. Even in everything else I do, in every stage of my life, I am like my mother.

My mother is the one who pulled me out of the darkness and led me into the light.

My whole story and my apologies go to my mother. So do the difficulties I had her endure as well as my regrets... My mother was the only support in my life, I now figure. That is why I want to go to her, reunite with her and hold her. For many years now, I have been crossing Turkey to go see my mother and the rest of my family. This time, I am putting in a picture of my husband's favourite potted flower that he brought from Iraq -picture of a peony shall go with this letter.

المشكله انا قصتي ماتكفيها أوراق العالم ولا صفحات الكتاب ☺ ☺ لكن (سأكتفي بها بأجمل شي املكه بعد ربي هي(امي) هي قصة حياتي من ولادتي إلى يومي هذا لأنها هي قوتي وسندي ومرحلة انتقالي في كل خطوة وكفاحي من أجل العيش وانا الان أشبهها في كل شي شكلي وتحركاتي وحتى ألمي الذي أعاني منه في ظهري في طبخي في تصرفاتي أمي نقلتني من الظلام الى النور في مرحلة من حياتي مررت بها ،،رسالتي وقصتي الاعتذار الى امي لأني جعلتها تمر بأشياء صعبة ندمت عليها كثيرا جعلتني انتبه لهذا اتمنى😥😥 انها هي سندي في حياتي ان اذهب اليها واحتضنها)تركيا محطة عبور الى امي واهلي لاني لم ارى اهلي من سنين 🥺

Basam A. & Raghad H. بسمة. أ & رغد. هـ
Iraq Irak العراق

—

Hoşgörülü ol ve sana iyilik yapanı unutma!
Be forgiving and don't forget those who were kind to you!
كن متسامحا ولا تنس من فعل المعروف معك

Bohça kumaşı üzerine nakış işleme
Embroidery on bundle fabric
التطريز على قماش الحزمة

55 x 74 cm, 2022

Gerçek Arkadaş

Çölün ortasında gezinen iki arkadaşın hikayesi bu. Bu iki arkadaş, çölde yürürlerken büyük bir tartışma yaşarlar. Tartışmanın hararetiyle arkadaşlardan biri diğerinin yüzüne bir tokat atar ve diğer bundan dolayı büyük bir acı ve üzüntü duyar. Tokat yiyen, arkadaşının bu yaptığına sessiz kalır ama eğilir ve arkadaşının kendisine tokat attığını kuma yazar. Sonra devam ederler yollarına, güzel bir vahaya ulaşana kadar, yürürler ve vahaya ulaştıklarında o sularda yıkanmak isterler. Vahanın sularına koşarlarken önceden tokat yiyen bir bataklıkta saplanır ve az önce kendisine tokat atan arkadaşı koşar yetişir, onu boğulmaktan kurtarır.

O sırada az önce boğulmaktan kurtulan genç adam arkadaşının onu üzerine yatırdığı kaya parçasının üzerine şöyle yazar:

"Bugün en yakın arkadaşım hayatımı kurtardı." Bu arada, kendisini önce tokatlayan ve sonra kurtaran arkadaşı one sorar: "Ben seni incittikten sonra kuma yazdın, şimdi de kayaya yazıyorsun, neden böyle?"

Genç adam cevap verir: "Biri bizi incittiğinde, yaptığı kötülüğünü kuma yazmalıyız ki rüzgarlar onu silip atabilsin ama biri bize bir iyilik ettiğinde onu asla unutmamak ve asla rüzgârın merhametine bırakmamak için taşlara/kayalara yazmalıyız."

Hoşgörülü ol ve sana iyilik yapanı unutma!

Sahip olduklarınızın değil çevrenezdiki insanların kıymetin bilin...

A Real Friend

This is the story of two pals walking in the middle of the desert. One day, these two get into a big argument as they were going through the desert. In the heat of the moment, one slaps the other's face, for which the other feels great pain and hurt. The one who was slapped by his friend falls silent, bends down to draw on the sand that his friend had slapped him. Then, they resume their journey and keep walking until they see a beautiful oasis ahead; and when they reach the oasis, they feel like having a bath in the crystal waters. ...and when they start running towards the water, the one that was slapped finds himself mired in quicksand and his friend, who had slapped him earlier, rushes to help and pull him out of quicksand and saves him from imminent? death.

The one that was saved and stretched over some rock, starts inscribing on it:

"My best friend saved my life today." The slapper -and the saviour- asks him: "When I hurt you earlier, you drew in the sand and now, you are inscribing on the rocks. Why?"

Young man replies: "When somebody hurts us, we must write that down in the sand so that the wind can erase it all, but when somebody does good for us, we must inscribe that on the rocks, so that it is free from the mercy of the winds, so that we never forget."

Be forgiving and don't forget those who were kind to you!

Value not the things you own but the people around you...

الصديق الحقيقي

تدور القصّة حول صديقين كانا يسيران في وسط الصحراء. وفي مرحلة ما من رحلتهما تشاجرا شجارًا كبيرًا، فصفع أحدهما الآخر على وجهه. شعر ذلك الذي تعرّض للضرب بالألم والحزن الشديدين، لكن ومن دون أن يقول كلمة واحدة، كتب على الرمال: - "اليوم صديقي المقرّب صفعني على وجهي." استمرّا بعدها في المسير إلى أن وصلا إلى واحة جميلة، فقرّرا الاستحمام في بحيرة الواحة، لكنّ الشاب الذي تعرّض للصفع سابقًا علق في مستنقع للوحل وبدأ بالغرق. فسارع إليه صديقه وأنقذه. في حينها كتب الشاب الذي كاد يغرق على صخرة كبيرة، الجملة التالية: - "اليوم صديقي المقرّب أنقذ حياتي." وهنا سأله الصديق الذي صفعه وأنقذه: - "بعد أن آذيتك، كتبت على الرمال، والآن أنت تكتب على الصخر، فلماذا ذلك؟" أجاب الشاب: - "حينما يؤذينا أحدهم علينا أن نكتب إساءته على الرمال حتى تمسحها رياح النسيان. لكن عندما يقدّم لنا أحدهم معروفًا لابدّ أن نحفره على الصخر كي لا ننساه أبدًا ولا تمحوه ريح إطلاقًا."

Danya E. دانية . أ
Palestine Filistin فلسطين

—

İnsanın içinde umut olduğu sürece hiçbir şey imkansız değildir.
Nothing is impossible so long as there is hope within.
لا شيء مستحيل ما دام يوجد أمل عند الانسان

Bohça kumaşı üzerine nakış işleme
Embroidery on bundle fabric
التطريز على قماش الحزمة

49 x 71 cm, 2022

Adım Danya, 26 yaşındayım. Ben Filistinliyim ama önce, özellikle Gazzeliyim. Çok basit, çok sade bir hayat yaşadım; okudum ve üniversiteyi bitirdim, evlendim ve kızım Talia doğdu ve hayatımın zor yolculuğu başladı ama kendimi hep şanslı hissediyorum çünkü Talia benim kızım. Doğumundan sonra ciddi işitme kaybı yaşadığını öğrendik. Bir işitsel siniri beyin sapına nakletmek için çok karmaşık ve zor bir ameliyat geçirmesi gerekiyordu. Ameliyat masraflarını karşılamak bizim için çok zordu özellikle genç ve hayatın daha başında olduğumuz için internette bir bağış kampanyası yaptık ve Türkiye'ye geldik. Allaha şükür sağ kulağından ameliyatı oldu ve sol kulağından nakil ameliyatını bekliyor şimdi, henüz para bulamadığımız için. Sponsorluğunu üstelenecek kimsenin olmamasına rağmen umudumu kaybetmedim ben. Kızımın tedavisini tamamlamaya çalışacağım. Şimdi Türkiye'deyiz tedavi yolculuğu bizi buraya getirdi. İşitme ve konuşma rehabilitasyonu için buradayız. Umudum ve hayalim onun da diğer çocuklar gibi olması ve bunun için de sol kulağının da tedavi olması gerek. Benim umudumuz oldukça her şeyin mümkün olduğuna inanırım. Kızım hayatımdaki her şey ve o benim mucizem. Allah'ın izniyle onu güvenli bir limana getirmeyi ve normal çocuklar gibi olması içim elimden gelen her şey yapmayı diliyorum. İşte, benim hikayem de böyle. Kızımın hikayesiyle bir mesaj iletmeyi umuyorum olabildiğince geniş kitlelere ulaşabilmeyi... Sağlık, bir insanın sahip olduğu en önemli şeydir ama çoğu zaman da tedavi için gerekli imkanlarımız olamayabiliyor. Ama hiçbir şey imkânsız değildir Allah'ın var olduğu, bizi gördüğü, bizi ve acımız hissettiği sürece her şey mümkündür.

Sonunda büyük bir umut vardır...

My name is Danya. I am 26 years old. I am Palestinian but first and foremost, I am from Gazza. I have lived the simplest life. I went to school, graduated from the university, got married and had my daughter, Talia. Then, started the difficult chapter of my life. I do consider myself lucky for Talia is my daughter, mind. After she was born, we found out that she had significant hearing impairment. She needed a very complex and critical surgery to transplant an auditory nerve to the brain stem. We could not possibly afford the surgery as we were young and just starting our adult lives. Then, we launched a donation campaign on the web and came to Turkey. Thank God, she has already had the surgery on her right ear and now we are waiting for the next surgery on her right ear as we have yet to find the money for it. Even though we have no one to sponsor her surgery, I did not lose hope. I will endeavour to complete my daughter's treatment. Now we are in Turkey; the treatment journey has brought us here. We are here for her hearing and speech rehab. I hope and I dream that my daughter will one day be like the other kids; and for that, she needs treatment also for her left ear. I believe that everything is possible as long as we have hope. My daughter is all I have, she is my miracle. I will do everything in my power to be able to offer her a safe haven and help her be like normal kids, I hope to God. There you have it, this is my story. ...and I hope to convey a message, reach out to as many people as possible with my daughter's story. Good health is the most precious thing a person can have; yet, most of the time we may not have the means to receive treatment. Still, nothing is impossible. Anything is possible as long as there is God, and he sees and feels us as well as our ordeal.

Hope is what awaits us in the end...

السلام عليكم

اسمي دانية الثلاثيني

وعمري ٢٦ سنة .. انا من فلسطين تحديدًا من غزة

عشت حياة بسيطة وتعلمت وانهيت جامعتي الى ان تزوجت وأنجبت طفلتي تالية وبدأ مشوار حياتي الصعب لكن أشعر دائما اني محظوظة أيضًا لان تالية هي طفلتي

فبعد ولادتها اكتشفنا انها تعاني من فقد شديد بالسمع وتحتاج لعملية معقدة جدا وصعبة عملية زراعة عصب سمعي في جذع الدماغ

وكان مبلغ العملية جداً صعب علينا خاصة اننا صغار في العمر وفي بداية الحياة

فقمنا بعمل حملة تبرعات على الانترنت واتينا الى تركيا وبفضل الله تمت لها العملية في أذنها اليمين ، وبقيت بحاجة لعملية زراعة في الأذن اليسار لكن لحد الان لم نستطع بسبب مبلغ العملية ولانه لا يوجد جهة تكفلتها ومع ذلك لم افقد الأمل

سأسعى الى استكمال علاج ابنتي

الان نحن في تركيا بسبب رحلة علاجها فهي تخضع لجلسات علاج تأهيل سمع ونطق، وأملي وحلمي هو ان ازرع لها في الجهة اليسرى لتصبح كالأطفال الطبيعين

شعاري في هذه الحياة انه لا مستحيل مادام يوجد داخل الإنسان أمل دائما ..

ابنتي هي كل شيء في حياتي وهي معجزتي.. واطمح ان اوصلها لبر الأمان واعمل كل ما استطيع لكي اجعلها كالاطفال الطبيعين بإذن الله

هذه هي قصتي بإختصار..

واتمنى ان اوصل رسالة بقصة ابنتي

لكي تصل الى اوسع مجال

لان الصحة اهم ما يملكه الانسان واحيانا كثيرة يكون الانسان عاجز عن العلاج

لكن لا مستحيل مادام الله موجود ويرانا ويشعر بنا وبآلامنا وفي النهاية يوجد أمل كبير..

Alaa A. الاء أ.

Iraq Irak العراق

—

Aile bir insanın sahip olduğu en değerli şeydir.
Her zaman sığındığı küçük vatanıdır.

Family is the most valuable thing a person can have,
it is the little homeland where you take refuge.

الأسرة هي أغلى ما يملكه الإنسان ،
إنه وطنه الصغير الذي يلجأ إليه دائمًا.

Bohça kumaşı üzerine nakış işleme
Embroidery on bundle fabric
التطريز على قماش الحزمة

56 x 73 cm, 2022

Hikâyemin konusu: Aile.

Aile, sıcaklık ve sevgi dolu bir dünya, gürültü, kahkaha, kelimelerle, sırlarla ve göz yaşlarıyla dolu. Aile bir insanın sahip olduğu en değerli şey. Onun her zaman sığındığı küçük vatanı, dayanağı, insanı çevreleyen yıkılmaz duvardır aile, derinlerden içgüdüsel olarak fışkıran bir aşktır. Gölgesini çocuklarına düşüren, onları günlerin alevlerinden ve zorlukların (musibetlerin) yakıcı alevinden koruyan ve aile fertlerinin üzerine tatlı bir gölge düşüren, onları bir kalp ile sarmalayan ve bir sofra etrafında toplayan aynı ağaçtır -hayatımızı da bu anlamlı kılmaz mı? Çünkü ailesiz bayram eksik kalır, ailesiz sevinç artık sevinç değildir ve ailesiz hüzün çok acı ve elemlidir, zorlukları hafifleten ve hayatı güzelleştiren ailedir ve onlarla hayat daha güzel ve daha az acı olur. Ailemi ülkemizdeki savaştan çıkarma ve kendimizi güvende hissettiğimiz bir ülkeye taşınma kararından dolayı çok mutluyum Türkiye ve Türkiye'nin güzel insanlarına çok teşekkür ederim.

Özet olarak: Gücümü ve şevkimi ailemden alıyorum.

Palmiye ağacını seviyorum.

Haritam Irak haritası.

My story is about family.

Family is a world full of warmth, a world full of happiness. Family is clatter and laughter as well as words, secrets and tears. Family is the most precious thing one can have. Family is the stronghold protecting one, or a small homeland in which one can always take refuge, one's rock, an instinctive gush of love. Family offers shelter to its children, protecting them against the scorching heat of the day, against the burning flames of hardships. It is that one tree that casts a sweet shade over its members, embraces them with a loving heart, brings them together around one table -Is this not what makes our lives meaningful? For, without family no holiday is festive, no joy is real. Without family, sorrows are unbearable, griefs inconsolable. Family lessens troubles and makes life more beautiful. Life is better and less burdensome with family. I am extremely happy with my decision to take my family out of the war back in our homeland and move to another country where we feel safe. I am thankful to Turkey and the beautiful people of Turkey.

In a nutshell: I draw strength and enthusiasm from my family.

I love the palm tree.

My map is the map of Iraq.

العائله عالم من الدفـء والحب وحضن واسع يمتلئ بالصخب والضحكات والكلمات والأسرار والدموع فالعائله هي اغلى ما يملكه الإنسان لانها وطنه الصغير الذي يأوي إليه في كل وقت وهي السور المنيع الذي يستند إليه و العائله حب ينبع من الأعماق بشكل فطري و العائله هي الشجره العظيمه التي تلقي بظلالها على ابنائها وتمنع عنهم لهيب الايام وحراره النواءب وهي ذات الشجره التي تلقي بظلالها على أفرادها وتجمعهم على قلب واحد وسفره واحده وهي التي تجعل لكثير من الاشياء معنى فالعيد دون عائله يظل منقوصا والفرح دون عائله لايعدفرحا والحزن دون عائله يكون اكثر الما وشراسه فالعائله هي التهون الصعاب وتجعل الحياة اكثر جمالا وأقل الما ..سعيده بقرار بإخراج عائلتي من الحرب التي كانت في بلادنا والانتقال إلى دوله نشعر بيها بالأمان شكرا كثير تركيا 🌹🌹🌹وأهلها الطيبون

Shireen شيرين. أ
Syria Suriye سوريا

—

Tek hayalim tüm aile fertleri ile bir arada hatıra ve anılarla dolu evde olmak.
My only dream is to be together with family in a house full of memories.
حلمي الوحيد هو أن أكون مع جميع أفراد الأسرة
التواجد في المنزل مليء بالذكريات

Bohça kumaşı üzerine nakış işleme
Embroidery on bundle fabric
التطريز على قماش الحزمة

54 x 73 cm, 2022

En güzel ve değerli duygulardan biri hafızanda ve hayalinde tüm ailen ile olan güzel hatıraların ve anıların kalmasıdır. O anılar, o evin aile fertleriyle ayrı ayrı yaşanmışlıkların izleriyle dolup taşan her bir köşesini hatırlamak. Benim tek hayalim tüm aile fertleri ile bir arada hatıra ve anılarla dolu evde olmak. Hayatın zor şartlarına rağmen yine de okulda arkadaşlarımla buluştuğumda kendimi evde gibi hissediyorum.Arkadaşlarım, onlar benim için kardeş gibi oldular ve hocamın bana öz kızı gibi davranması, benimle ilgilenmesi ve beni hep en iyiye yönlendirmesi beni mutlu ediyor.

Her zaman çok iyi ve başarılarımın daim olmasını isterim ve eğitim hayatıma devam etmek...

Çünkü ilim demek bilim demektir ve bilim geleceğin ışığıdır.

It is a most beautiful and precious feeling to have all the best memories with your entire family in your head and in your imagination. Those memories and the remembrance of each and every corner of that house filled with tiny moments spent together with each member of your family in your mind's eye. My only wish is to be in a house full of such memories, together with all the members of my family. Despite the difficulties of life, I still feel like I am home when I meet my friends at school. My friends have now become brothers and sisters to me and it makes me happy to have my teacher treating me like their own daughter and always guiding me to do my best...

I want to be good and successful always and I hope to continue my studies.

Because science is the truth and the beacon that guides towards the future.

من أسمى وأرقى المشاعر ان يبقى في ذاكرتك ومخيلتك الذكريات الجميلة مع افراد اسرتك جميعا وتتذكر زوايا منزلك

لما لها من اثر عميق لاينسى في نفسك وحلمي دائما ان اجتمع مع افراد الاسرة كلهم في منزل الذكريات رغم ظروف الحياة اشعر وكانني في المنزل عندما التقي مع رفاقي في المدرسة فهم اخوة لي ومعلمتي التي تشعرني بانني ابنة لها حينما تساعدني وتهتم بي وترشدني الى الافضل دائما

اريد دائما التفوق والنجاح المستمر وان اتابع دراستي حيث انا لان العلم هو معرفة والمعرفة نور المستقبل

Asmaa D. اسماء. د

Syria Suriye سوريا

—

Şimdi dünyanın bize bakış açısının değişmesini istiyorum.
Now, i want the world to change its perspective on us.
الآن أريد أن يتغير وجهة نظر العالم علينا

Bohça kumaşı üzerine nakış işleme
Embroidery on bundle fabric
التطريز على قماش الحزمة

52 x 71 cm, 2022

Aile, bizim güvenimiz, sığınağımız bize sevgiyi, sıcaklığı hissettiren yerdir. Hayalim annem, babam, erkek ve kız kardeşlerimle bir evde buluşmak. Mutlu ve huzurlu oluyordum öğrencilerimle okulda bir arada olduğumda, okuldan yorgun bitkin bir halde eve gelip annem ve babamın yüzünü gördüğüm de bir huzur ve güven hissediyordum. Babam benim öğrencilerle hikayelerimi dinleyip bana sevgi ve gururla yol gösterdiğinde bütün evrenin sahibi olduğumu hissederdim. Şimdi dünyanın bize bakış açısının değişmesini istiyorum. Ona bakan, Yaradanın ondan yansıyan güzelliğini gören, dünyayı kaplayan kokusunu duyan ve kendisine yaklaşan herkese umut ve mutluluk veren bir yasemin çiçeği gibi olmak istiyorum. Benim göç edişim ve ailemin göç hikayesine gelince, yurdunu bırakıp evini terk eden, anılarını, umutlarını bırakan her insanın hikayesidir, bir meçhule göçtür bizim göçümüz. Başımıza gelen durumdan çok çektik ben mesleğimi kaybettim, abilerim işsiz kaldılar, erkek ve kız kardeşim bütün çocuklar gibi okulu bıraktı, okul yok, hiçbir güvence yok, eğitim verecek bir dört duvar arası bile yok. Bir süre sonra bazı gençlerin yardımıyla çocukları eğitebileceğimiz güvenli bir yer bulduk ve Allah'a şükürler olsun bu görevi başardık ve tekrar öğrencilerin kalplerine umudu verdik ve bu süreci aşabildik. Hayatımın her açmasında bir zorluk vardı ama Allah'ın sayesinde hep başarıp tekrar dik durabiliyordum. İlk başta şehirden köye göç ettim ve ondan sonra Türkiye'ye... Allaha şükür yaşadığım zorlulukları aşabildim ve bugün sizinle kadınlık ve sürdürülebilirlik ekibindeyim. Hayatımın özeti böyle.

Bir agaç ölür ama asla eğilmez.

Family is where we feel safe, sheltered, what makes us feel affection and love. My dream is to reunite with my parents and my brothers and sisters in a home. I used to be happy when I was at school with my students. I used to come home tired after school, and feel such peace and safety when I saw the faces of my mom and dad. I would feel at the top of the world/like I was the master of the universe when dad used to listen to my stories with my students in a school day and guide me with love and pride. Now, I want the world to change its perspective on us. I want to be like a jasmine flower that gives hope and happiness to anyone who looks at it, sees the beauty of the Creator the flower radiates, smells the scent that takes over the world, and approaches it. As for how we immigrated, me and my family... It is the story of migration to the unknown, the story of everyone who has ever abandoned their home, homeland, memories, hopes. We suffered greatly because of what has befallen us: I have lost my job, my brothers have lost theirs, and my sister and brother dropped out of school like all the other kids. No school, no safety, not even four walls for a humble classroom. Then, in time, we found a safe place where we could educate the children with the help of some youngsters and thank God we have made it: we were able to overcome this challenge, instil hope in the hearts of our students and steered through these dire straits. There were hardships in all stages of my life, but it is thanks to God that I have been able to stand tall. I initially migrated from village to town and then to Turkey. Thank God, I have overcome the difficulties and I am here today, with you, as part of the "Womanhood and Sustainability" team. That is my life in a nutshell.

Trees die standing up/tall?

العائلة هي الأمان والمأوى هي التي تشعرنا بالدفء والحنان، حلمي أن اجتمع مع أمي وأبي وأخواتي في بيت واحد

في مدرستي أشعر بالسعادة والراحة عندما أرى طلابي. عندما كنت أرى وجه أبي وأمي بعد عودتي من المدرسة منهكة متعبة أشعر بالراحة والطمأنينة. كان أبي يستمع إلى قصصي مع طلابي وكيف كان يرشدني بحب وفخر بأنني أبنته اشعر بأنني ملكت الكون بأسره

الآن أريد أن يتغير نظر العالم لنا أريد أن أكون تلك الياسمينة التي تسر الناظر لها من جمال الإبداع التي تتمتع به وذاك العبق الذي يفوح بأرجاء المكان تبهج كل من يقترب إليها وتنشر التفاؤل والسرور

أما عن قصة هجرتي وهجرة عائلتي فهي قصة كل إنسان غادر وطنع وترك بيته وذكرياته وآماله. هي هجرة إلى المجهول هي بداية الإنقلاب رأساً على عقب. عانينا من الأوضاع التي حلت بنا خسرت مهنتي أخواتي فقدوا أعمالهم، أخي وأختي تركوا المدرسة متلهم مثل كل الأطفال مافي مدارس مافي أمان مافي مكان حتى للدريس ولكن بعد فترة من الزمان استطعت بمساعدة بعض الشباب بتأمين مكان آمن لتدريس الأطفتل ولله الحمد نجحنا بهذه المهمة ورجعنا الأمل لقلوب الطلاب وتجاوزنا هذه المرحلة، بكل مرحلة في قصو معناة مع الحياة ولكن بفضل الله كنت دائماً انجح ارجع أوقف من جديد. في البداية هاجرت من المدينة إلى الريف ومن ثم إلى تركيا وبفضل الله أيضاً اجتزت الأزمة التي مررت بها وها أنا اليوم معكم بفريق نساء قويات لغد أجمل. باختصار حياتي هي : عبارة عن شجرة تموت ولكن لاتنحني

Ahlam Z. & Maysoon A. احلام. ز & ميسون. أ

Iraq Irak العراق

—

Mucizeler yapamadığınızda, hayatınızda bir umut yolu yapmaya çalışın.
When you can't work miracles, try to work for a path of hope.
عندما لا تتمكن من عمل المعجزات ، حاول أن تجعل في حياتك طريقا للأمل

Bohça kumaşı üzerine nakış işleme
Embroidery on bundle fabric
التطريز على قماش الحزمة

55 x 74 cm, 2022

Mucizeleri yapamadığınızda, hayatta bir umut yolu yapmaya çalışmalı ve kendimizle başbaşa karanlığın bir köşesinde oturup hislerinle konuşup düşüncelerini bir ışık haline getirip bu kara bulutları temizlemeli. Ve eğer zorluklarla karşılaşıyorsak, nefret sarmışsa her yeri, sevgi tohumları dikmeli ve sadakat suyuyla sulamalı onları. Sonra sevgi yeşerir ve sevgi meyvelerini toplarsın. Bu şekilde yaşama fırsatını hayattan öğrenmeliyiz ve mutluluğu hayata kalıcı bir yöntem haline getirmeliyiz çünkü hayatın tüm ve sinsi zorluklarına rağmen hayattayız. Kıblemiz sadece Allah'tır ve tek odur her şeyimizi kolaylaştıran. Ben hala nefes alıyorum ve günler durmadan geçmeye devam ediyor. İşte geldik, büyüdük ve bizim çocuklar da büyüdü ve bütün dünyaya göç ettiler, dağıldılar ve gözlerimin biri onları görmeyi beklerken öbür gözüm vatanıma bakar. Bülbüllerin ve kuşların yuvaya dönmesini ve çiçeklerin açmasını, herkesin onun varlıklarından faydalanmasını bekler.

When you fail to work miracles, you should try to build a path to hope sit in a corner of that darkness on your own, tap into your feelings and shape your thoughts into a ball of light to shoo away the dark clouds. …and if challenges are what await you, if hatred is all around us, then you must saw seeds of love and water them with loyalty. Only then, love will flourish and yield fruits of love. We must learn from life how to live this way. We must make happiness a permanent method for we are here and alive despite all the insidious hardships of life. We bow only to God and God is our only guide. I can still breathe, and days are flying by. We were born and we have grown up… and so have our own children: they have also grown up and migrated, scattered all around the world. I have one eye looking out for their return and the other looking towards my country. For, I want to see the nightingales and the rest of the bird folk come back home and the flowers blossom so that everybody can savour their beauty.

خاطرة حياة .....

عندما لا تستطيع ان تصنع المعجزات
حاول ان تجعل لحياتك طريق للأمل

وعندما تجلس مع نفسك في زاوية من
الظلام تتحدث مع احساسك فاجعل من
افكارك ضياء يجلي هذه السحب

واذا تزاحمت عليك الصعاب وكانت
الكراهية هي عنوان للحياة ازرع بذور
المحبة واسقها بماء الوفاء ينبع الحب
وتجني من بعدها ثمار المودة

هكذا يجب ان نتعلم من الحياة فرصة
العيش ونجعل من السعادة منهج دائم في
الحياة لأننا لم نزل احياء

رغم الصعوبات في كل مفاصل الدقيقة
للحياة فقبلتنا لله وحده مايهون ويسهل
امورنا

فمازالت اتنفس ومازالت مستمرة الايام
تمشي لاتتوقف كبرنا وكبر ابنائنا
وهاجروا في بقاع العالم ولازالت عيني
تنتظر رؤيتهم

والاخرى إلى وطني لتعود البلابل
والحمائم والزهور ويتنعم بخيراته الوفيره

Ebru Y. إيبرو يگانگيل
Turkey Türkiye تركيا

—

Tam da olmak istediğim yerdyim.
I am right where i want to be.
أنا بالضبط حيث أريد أن أكون

Bohça kumaşı üzerine nakış işleme
Embroidery on bundle fabric
التطريز على قماش الحزمة

55 x 74 cm, 2022

Tam da olmak istediğim yerdeyim. Daha da kalabalık bir aile isterdim.

Evimde sandığım bana çok şeyi ifade eder. Annemin el emeği göz nuru döktüğü çeyizlerim. Babaannemin ördüğü renk renk örtüleri, yelekleri, kazakları bizleri nasıl da mutlu ederdi.

Babaannemin bu ördüğü motifin adı "kadın dilendi bey beğendi". İlk duyduğumda neden diye sormuştum. Bayanlar ördükleri kazaklardan, yeleklerden kalan ipleri birbirleriyle paylaşarak örerlermiş. Bazı yerlerde yetmeyenlerden kalan iplerle yamalar yaparak birleştirdikleri rengarenk iplerle değişik motifler ortaya çıkar, bunlardan örtüler, seccadeler, yelekler örerlermiş. Rahmetli annem de bize neler neler ördü. Elişini çok severdi ben de çok seviyorum. Yapılan işleri gören evin beyi de yapılanları beğendiğinden dolayı motifin adı bu olmuş.

I am exactly where I want to be. I would love to have a bigger family.

At home, my chest means a lot to me. My dowry that my mom prepared with so much care, so much love. Spreads of all colors my grandma weaved, sweaters, jumpers… how all those used to make us happy.

This pattern… my grandma weaved it. It is called 'The Man Liked What His Wife Begged For.' When I first heard it I asked 'Why?' Women used to ask one another for and share the left-over threads of their weavery with one another, who needed them. In some instances, shortcomings or lacking parts were patched, threads of various colors would create different patterns and were used further to weave or knit spreads, prayer rugs and jumpers. My late mom… She knitted so many things for us. She loved working with her hands. She adored handicrafts. …and when the men of the house saw and liked those works, hence the name of the pattern.

انا بالضبط حيث اريد ان اكون .وكنت اتمنى ان تكون لي عائلة اكبر

صندوق الجِهاز في المنزل يعني الكثير بالنسبة لي. المهر الذي جهزته امي بيديها ونور عينها .كم كانت تسعدنا المفارش الملونه والسترات التي كانت تحيكها لنا جدتي .

اسم هذه الحياكة المزخرفة التي حاكتها جدتي «تسولت المرأة فأعجب الرجل». عندما سمعت هذا الاسم لأول مرة سألت لماذا؟. فقد كانت تحيك النساء من خلال مشاركة الخيوط المتبقية من السترات التي يحيكنها مع بعضهن البعض. في بعض الأماكن، من خلال عمل رقع من الخيوط التي خلفها أولئك الذين لم يكن لديهم ما يكفي ظهرت زخارف مختلفة من الحبال الملونة التي جمعت واستخدمت في حياكة الاغطيه وسجاد الصلاة والسترات منها. أمي رحمها الله كم أحاكت لنا الكثير والكثير كانت تحب الأعمال اليدوية جداً وأنا أيضا أحب الأعمال اليدوية،من يرى هذه الأعمال يعجب بها وأيضا رب البيت لأنه يعجب بهذه الأعمال سميت الزخرفه بهذا الاسم.

Merve Ş. S. مروة شيماء سرين صو

Turkey Türkiye تركيا

—

Bu da geçer yahu!
This too shall pass!
كل هذا سيمرق!

Bohça kumaşı üzerine nakış işleme
Embroidery on bundle fabric
التطريز على قماش الحزمة

54 x 72 cm, 2022

Aile hayatın alanlarında özel önceliğe sahiptir. Birey olarak toplumsallığımızın başlangıç eğitim yuvasıdır. İyilik olsun temelli bir yaşamın ilk tohumunun atıldığı, yeşerdiği, filizlendiği yerdir. Aile hayatın alanlarında özel önceliğe sahiptir. Birey olarak toplumsallığımızın başlangıç eğitim yuvasıdır. İyilik olsun temelli bir yaşamın ilk tohumunun atıldığı, yeşerdiği, filizlendiği yerdir. Türk ailesinin evinde levhalar duvarların bir süsüdür. Dededen nineden kalan bu levhalar Türk-İslam sanatları tarihinde Hüsn-i Hat / Güzel Yazı Sanatı olarak özgün alan oluşturur. Eski harfli yazı Türkler ve bilhassa Osmanlı Türkleri fevkalade önem vermişlerdir. Böylece Hüsn-i Hat milli bir resim ve milli güzel sanatların en mühimi sayılarak ilerlemesine pek çok çalışılmıştır. Türk ailesinin üyeleri veya misafirleriyle günlük yaşantısını geçirdiği iki mekan olarak oturma veya misafir odalarını süsleyen bu levhalar, iç mimarinin, insanın veya toplumun davranış kalıplarını nasıl etkilediğine önemli bir örnek oluşturur.

Bu da Geçer Ya Hu! Levhası Hakkında

Insan hayatı, Hayatın alanlarında tekdüze değil, derenin yatağında akması gibi kıvrımlı akıp gider. İçinde bulunan her insan hali değişir. İyi günler, sıkıntılı günlerle, acılar neşelerle, ümitler yeislerle iç içedir. Aynı güneş- ay, gece-gündüz uyumundaki gibi hayat oluşlar içerisinde cereyan eder. Yaşamda iyi günler ve vakitler olur. Ama sıkıntılı ve kederli günler de eksik olmaz. Her yaşanan durum, vakti – saati gelince, geçer- gider, yeterki sağlık olsun, ağız tadı bozulmasın. İnsanın içinde, ailesinde ve ülkesinde ve bütün dünyada huzur olsun, geçimlilik olsun. Öyle ise evinin duvarında asılı duran Bu da Geçer Ya Hu! Levhasını okudukça insan, darlık zamanlarında umudunu canlı tutmalı ve hadiseler karşısında Yağmur bulutlarıydı bunlar, geçti gitti diyebilmelidir. Aynı şekilde sevinçli günleri de iyi değerlendirmeye çaba harcamayı öğrenmelidir.

Family is a special part of our lives. That is where our education starts as social individuals. It is the place where a life based on goodness blossoms from its seeds. Family is a special part of our lives. That is where our education starts as social individuals. It is the place where a life based on goodness blossoms from its seeds. Panels are to adorn the walls of a Turkish home. Panels handed down to grandsons and daughters also have a special place in Turco-Islamic arts. They are called 'Hüsn-i Hat/Calligraphy', i.e. 'Beautiful Writing.'

Olden letters were so important for Turks, but especially for the Ottomans. With that love, Hüsn-i Hat has become the king of all national fine arts adn all endeavored to further it as a national style of painting.

Members of the Turkish family live their everyday lives, also with their guests, in their living rooms or guest rooms where walls are decorated with these panels as a critical example of how people, societies and their behavioral patterns are influenced by interior design.

About the Panel: 'It Shall All Pass'

Human life is not a straight line but meanders like a stream. Each soul in that stream, a different mood, a different psyche. Days, all good and bad, joy and sorrow and pain, hope and tormenting agonies. Life is there under the same old sun and the same old moon, as a dance of night and day. Life has its ups but also downs. It has happiness running in circles with sadness. Anything that has been lived, anything shall come to pass, come to pass, yet not lose sight of health. One must always savor it. Inside us, in our families and countries all we need is peace. Prosperity. Then again, looking at this panel that whispers to us from that wall, 'It Shall All Pass' and as I read it, I remember: 'We must hold on to hope in our darkest days and never forget that these are just dark clouds and when it rains the sun shall shine again.' Similarly, we must learn to savor the good days to the fullest.

الأسرة لها أولوية خاصة في مجالات الحياة. إنه عش التعليم الأولي لحياتنا الاجتماعية لنا كأفراد. إنه المكان الذي تزرع فيه البذرة الأولى للحياة القائمة على الخير والذي تزرع وتنبت به البراعم والعائله هي صاحبة الأولوية الخاصة في الحياة.اللوحات هي زخرفة الجدران في منزل العائلة التركية تشكل هذه اللوحات الموروثة من الجد والجدة حقلاً فريدًا في تاريخ الفنون التركية الإسلامية

مثل الخط الحسيني . الذي يخلق فناً أصليًا من فنون الكتابة الجميلة.

لقد أولى الأتراك ، وخاصة الأتراك العثمانيون ، للكتابة بالأحرف القديمة أهمية كبيرة. وبالتالي ، يعتبر الخط الحسيني لوحة وطنية وأهم الفنون الجميلة الوطنية ، وقد تم بذل العديد من الجهود للنهوض بها.تشكل هذه اللوحات ، التي تزين غرف المعيشة أو غرف الضيوف ك مكانين يقضي فيهما أفراد الأسرة التركية حياتهم اليومية مع ضيوفهم ، مثالًا مهمًا لكيفية تأثير العمارة الداخلية على أنماط سلوك الناس أو المجتمع.

أصبحت اللوحات بصفاتها الفنية والمعنى الذي تحمله والرسالة التي تنقلها ، ظاهرة مهمة في التواصل الداخلي والخارجي للأسرة التركية

" حول لوحة ! "هذا يمر أيضًا ياهذا

في مجالات الحياة لاتدفق حياة الإنسان بشكل سوي ، بل تتدفق بشكل متعرج مثل تيار مائي يتدفق في جدوله . كل إنسان فيها يتغير. تتشابك الأيام الجيدة مع الأيام المضطربة ، والحزن مع الأفراح ، والآمال باليأس. تمامًا مثل الشمس والقمر ، والليل والنهار ، تحدث الحياة في التكوينات. هناك أيام وأوقات جيدة في الحياة. ولكن هناك أيضًا أيام مضطربة وحزينة. كل موقف سيمضي ، عندما يحين وقته ، طالما أن هناك صحة جيدة ،وعيشة هنية، ومذاق في الأكل . عسى أن يكون هناك سلام ومعيشة لكل إنسان ، في أسرته ، وفي وطنه ، وفي العالم أجمع

في هذه الحالة ، الشخص المعلق على جدار منزله لوحة "هذا أيضاً سيمر" ، هذا يعني أنه يجب على المرء أن يبقي الأمل حياً في أوقات الشدة وأن يكون قادراً على القول في مواجهة الأحداث إنها كانت غيوم مطر وقد مرت . وبالمثل ، يجب أن يتعلم بذل الجهد لتقييم الأيام السعيدة بشكل جيد . بإختصار كما هو موضح باللوحة ، "هذا أيضاً سيمر" ياهذا! من المتوقع أن الشخص الذي يعلق على جدار منزله ويقرأها باستمرار ، سوف يقدر قيمة كل لحظة مع دلالات رسالتها ، الفرح والحزن ، الضيق والاتساع ، والراحة والمحن، ومن المتوقع أنه سيقول "هذا أيضًا سيمر " سوف يكتسب الهدوء والسلام الداخلي ويكون قادراً على تحقيق تعليم قوي ومتجذر

Selma Y. سلمى يلدز
Turkey Türkiye تركيا

—

Sımsıkı dayanışma içinde, birbirini sorgulamadan.
In a sturdy solidarity, without questioning each other.
في تضامن قوي ، دون التشكيك في بعضنا البعض.

Bohça kumaşı üzerine nakış işleme
Embroidery on bundle fabric
التطريز على قماش الحزمة

53 x 70 cm, 2022

Dağ evi- sakin, yeşillik ormanda, ağaçlar içinde, göl kenarında sakin bir yuva… Aile hayalim, sımsıkı dayanışma içinde birbirini sorgulamadan hep birlikte her zaman hepimiz birbirimizin eli ve ayağı… Her şeyimiz…

(…)

Oyaların hepsinin farklı bir dili var. Biber oyası kızların çeyizinde gönderilmezmiş. Kızlar evlenip koca evinde yaşarken yaşamlarını başlarına taktıkları oyalarla dile getirirlermiş. Sevinçleri, üzüntüleri, kırgınlıklarına göre başlarına hislerini anlatan oyaları takarlarmış. Biber oyası, kızların evde huzuru yoksa geçimi iyi değilse ve mutlu değilse bunu dile getirmek ailesine mesaj vermek için takarmış… Ağzının tadı iyi değilse mutsuzluğunun ifadesi. Biber oyası…

Evdeki berjer koltuğum. Evim… Huzurum. Dinlenme yerim. Eşimin yanı ve kanatlarının altı… Koltuğuma oturunca, dinleniyorum ve evimde olduğumu, yuvamı hissediyorum… İç huzurum…

A home in the mountains, serene, peaceful, inside the green forest, under the trees, by the lake… a peaceful home… The family I dream of, solidarity, holding strongly to one another, without questioning always together and always supporting… That is all we have.

(…)

Laces… each speaks its own tongue. Pepper-laces would not go in the girls' dowry. Girls, when they got married and started to live in their husbands' homes, they would carry their life-story among the laces they wore on their heads. They wore a different lace-work for each feeling; joy, sadness, heart-breaks… Pepper-laces were worn to notify unhappiness at home, as a message back to their families. A symbol of unhappiness meaning 'I lost taste of living here.' Pepper-laces.

My bergere couch at home. Home. Serenity. My resting place. By my husband, under his wings. When I dive in my couch I rest, I feel at home and I feel peaceful inside.

بيت جبلي هادئ، غابة خضراء محاطة بالأشجار....منزل هادئ حلمي بعائلة ، دائمًا معًا دون التشكيك في بعضنا البعض في تضامن وثيق ، دائمًا أيدي واحدة وأقدام واحدة مع بعضنا البعض ...نحن كل شيء لبعضنا .

كل الأربطة لها لغة مختلفة. على سبيل المثال الحياكة اليدوية التي تكون مطرزة بالدانتيل على شكل الفلفل لا يجب وضعه في جِهاز الفتيات. ولكن عندما تتزوج الفتيات ويعشن في منزل أزواجهن ، يعبرن عن حياتهن بالدانتيل الذي يضعهن على رؤوسهن. وبحسب أفراحهم وأحزانهم واستيائهم ، كانوا يرتدون تطريزات تعبر عن مشاعرهم. إن أردت الفتاة الدانتيل المطرز على شكل الفلفل ، تكون تريد أن توجه رسالة إلى عائلتها بأنها لا تنعم بالسلام وهي تعيسة في منزل زوجها ، وأنها لاتنعم بالرزق جيدًا ولم تكن سعيدة ... أي أن الشال الذي تضعه على رأسها مطرز بالدانتيل على شكل الفلفل يعبر عن التعاسة

عندما تجلس الفتاة في المنزل على الكرسي الذي يكون بذراعين فإنها تبعث برسالة بأنها في بيتها وهي تعيش بسلام وراحة بجانب زوجها وتحت جناحيه وتشعر وكأنها في منزلها والمنزل يعني السلام الداخلي والأمان

Sevim E. سفيم ارطغرال
Turkey Türkiye تركيا

—

Düğümler tek tek atılırken
Kiminin sevgisi kiminin neşesi
Kimilerinin de kederi nakış olur

While the knots are being tied one by one
For some, it's love; for some, it's joy
For others, it's sorrow, that which is embroidered

بينما يتم ربط العقد واحدة تلو الأخرى
بالنسبة للبعض ، إنه حب. بالنسبة للبعض ، إنها متعة
بالنسبة للآخرين ، إنه حزن ، ما تم تطريزه

Bohça kumaşı üzerine nakış işleme
Embroidery on bundle fabric
التطريز على قماش الحزمة

55 x 74 cm, 2022

Eski el dokuma halı motifleri... Bu motifleri gördüğümde ailemin kuşaklar boyu bu motifleri yaparak hayatlarını sürdürmeleri ve çocukluğum aklıma gelir.

Ben Sevim Ertoğral, Ankara'da yaşıyorum. Evliyim ve iki erkek çocuğum var. Kendimden ve ailemden bahsetmeye köklerimden başlamam daha doğru olur.

Babamın babası ve dedesi Bulgaristan'dan göç edip anavatanlarına Türkiye'ye gelmişler. İstanbul, Adana derken tesadüf bu ya babamın ailesiyle aynı şehrin köyüne gelip bu arazi verimli, düz deyip buraya yerleşmişler. Annem ve babam bu topraklarda doğup büyümüşler. Evlenip beş çocukları olmuş, ben de üç numara yani ortancayım. Babam devlet memurluğu yapmış. Annem ev hanımı fakat eve katkıda bulunmak için genç kızlığından öğrendiği halı dokumayı evlenince de devam ettirmiş. Bunun yanı sıra anneannemden öğrendiği dikiş ve terzilik işlerini de yapmış. Bizim oralarda halı dokumacılığı çok yapılırdı o zamanlar. Yapılan halıların da motiflerin de ayrı ayrı hikayesi vardır. Düğümler tek tek atılırken kiminin sevgisi, kiminin neşesi, kimilerinin de kederi nakış olur ve şarkılar, türküler eşliğinde motifler ortaya çıkardı. İpleri kök boyadan olup tezgahlara kurulup dokunan halılar bitince satılır evin bütçesinde kullanılırdı. Bazen atölyelerde toplu halde dokunurdu. Atölyeye gidemeyen evinin bir duvarına halı tezgahını kurdurup orada dokurdu. Evde dokunanlar genelde çeyizlik olarak bırakılır fazla olanlar satılırdı. Hayat mücadelesi böyle devam edip gitmiş, çok çalışmışlar. Böyle olunca da her şeyin kıymeti çok fazla olmuş. Günümüzde halı dokumacılığı yok denecek kadar az, belki de yok diyebiliriz.

Hand-made rug patterns of old... when I see these patterns that reminds me of my childhood and my family, how they sustained their lives making these patterns.

I am Sevim Ertoğral, I live in Ankara. I am married, with two boys. Speaking of myself and my family, I think I had better started from my roots.

My grandfather and his father migrated from Bulgaria to homeland Turkey. They lived in İstanbul, in Adana and finally, by some coincidence they come to settle in this village where my mother's family also lived for land was frugal and plain. My parents were born and raised here. They got married and had five kids. I am one of the middle children, No. 3 actually. My father was a civil servant. My mom was a housewife but to chip in she continued weaving carpets. She also saw and tailored, what she learned from my grandma. At the time a lot of people used to weave and make carpets in our parts. Each carpet and each pattern has its peculiar story. Knots one after the other turn into representatiton of love for some or joy, and maybe pain and sorrow. People used to work singing. The threads were colored with madder and when the carpets were finished they would be taken from the loom and sold to contribute to the household treasury. People sometimes weaved collectively in shops. Those who could not go to the workshop would set up their looms on one wall in the house and work there. Carpets woven at home were generally for dowries and surplus would be sold. That was their life's struggle, they worked a lot. And that reflected on the value of their work. Today, carpet weaving is almost dying, going maybe gone already.

زخارف سجاد قديمة منسوجة يدويًا ... عندما أرى هذه الزخارف ، أفكر في طفولتي واستمرار عيش عائلتي من خلال صنع هذه الزخارف لأجيال

اسمي سفيم أرطغرل ، أعيش في أنقرة. أنا متزوجة ولدي ولدان. سيكون من الأصح أن أبدأ الحديث عن نفسي وعائلتي من جذوري.

وهاجر والد أبي وجده من بلغاريا إلى وطنهما تركيا. واستقرا في اسطنبول وبعدها أضنة ، إنها صدفة أن عائلة والدي أتت إلى قرية من نفس المدينة وقالت إن هذه الأرض خصبة ومنبسطة واستقرت هنا. ولدت أمي وأبي وترعرعا في هذه الأرض. تزوجا ورُزقا بخمسة أطفال وأنا رقم ثلاثة الوسطى .كان والدي موظفًا حكوميًا. والدتي ربة منزل ولكن من أجل المساهمة في المنزل استمرت في نسج السجاد الذي تعلمته من شبابها حتى بعد زواجها. بالإضافة إلى ذلك ، عملت أيضًا في الخياطة والتفصيل ، وهو ما تعلمته من جدتي. كان نسج السجاد شائعًا جدًا في ذلك الوقت. السجاد والزخارف لها قصص منفصلة."وبينما يتم ربط العقد واحدة تلو الأخرى ، يتم تطريز حب البعض وفرحة البعض وحزن البعض" وهكذا مع الأغاني المصحوبة بأغانٍ. شعبية توضع الأقمشة المزخرفة في الوسط . يتم بيع السجاد المصنوع من خيوط الفوة والمنسوج على النول ، عند الانتهاء منه يتم استخدام الباقي في ميزانية المنزل، في بعض الأحيان يتم نسج بعض منها . التي لا ترسل إلى الورشة ، من خلال وضع نول السجادة على جدار المنزل ونسجها بمكانه وهو معلق، وعادة ما تُترك المنسوجات في المنزل كجِهاز العروس ، ويباع الفائض منها. لقد استمر الكفاح من أجل الحياة على هذا النحو ، لقد عملوا بجد. على هذا النحو ، أصبح كل شيء ذا قيمة كبيرة. بينما نسج السجاد اليوم شبه معدوم ، أو يمكننا القول أنه غير موجود.

Ana sponsorlar / Main sponsors

ZURICH SiGORTA

NOVARTIS

swiss arts council prohelvetia

Switzerland.

Sponsorlar / Sponsors

AARGAUER KURATORIUM

FONDATION OERTLI STIFTUNG

Stiftung Anne-Marie Schindler

Organizasyon / Organizing Institution

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Embassy of Switzerland in Turkey
İsviçre Büyükelçiliği Türkiye

Ortaklar / Partners

cermodern

pasaj

BARIN HAN

GOETHE INSTITUT

İşbirliği ile / Collaborations

İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi

bez ATÖLYE

KAOS GL

SGDD-ASAM